

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1407/2013

z dne 18. decembra 2013

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis*

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 108(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči⁽¹⁾,po objavi osnutka te uredbe⁽²⁾,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Dodeljevanje državnih sredstev, ki izpolnjuje merila iz člena 107(1) Pogodbe, pomeni državno pomoč, ki jo je treba priglasiti Komisiji v skladu s členom 108(3) Pogodbe. Vendar lahko v skladu s členom 109 Pogodbe Svet določi vrste pomoči, ki so iz zahteve glede priglasitve izvzete. Komisija lahko v skladu s členom 108(4) Pogodbe sprejme uredbo glede navedenih vrst državne pomoči. Na podlagi Uredbe (ES) št. 994/98 je Svet v skladu s členom 109 Pogodbe sklenil, da pomoč *de minimis* lahko tvori takšno vrsto pomoči. Na tej podlagi se šteje, da pomoč *de minimis*, ki je pomoč, ki ne presega določenega zneska in je dodeljena v določenem obdobju enotnemu podjetju, ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in se zato postopek priglasitve zanjo ne uporablja.

(2) Komisija je v številnih sklepih pojasnila pojem pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Navedla je tudi svojo politiko glede zgornje meje pomoči *de minimis*, pod katero se lahko šteje, da se člen 107(1) Pogodbe ne uporablja, najprej v obvestilu o pravilu *de minimis* za državno pomoč⁽³⁾ ter nato še v uredbah Komisije (ES) št. 69/2001⁽⁴⁾ in (ES) št. 1998/2006⁽⁵⁾. Glede na izkušnje, pridobljene z uporabo Uredbe (ES) št. 1998/2006, se zdi primerno, da se revidirajo nekateri pogoji, določeni z navedeno uredbo, in da se jo nadomesti.

(3) Primerno je ohraniti zgornjo mejo 200 000 EUR za znesek pomoči *de minimis*, ki jo lahko prejme enotno podjetje na državo članico v katerem koli obdobju treh let. Ta zgornja meja je še vedno potrebna, da za vsak ukrep, ki sodi v to uredbo, lahko velja, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco.

(4) Za namene pravil o konkurenci iz Pogodbe je podjetje vsak subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja⁽⁶⁾. Sodišče Evropske unije je odločilo, da bi bilo treba vse subjekte, ki jih nadzira (na pravni ali dejanski podlagi) isti subjekt, obravnavati kot enotno podjetje⁽⁷⁾. Zaradi pravne varnosti in za zmanjšanje upravnega bremena bi morala

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o pravilih za pomoč *de minimis* za državno pomoč (UL C 68, 6.3.1996, str. 9).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči (UL L 10, 13.1.2001, str. 30).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L 379, 28.12.2006, str. 5).

⁽⁶⁾ Zadeva C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze* proti *Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, ZOdl. 2006, str. I-289.

⁽⁷⁾ Zadeva C-382/99, *Nizozemska* proti *Komisiji*, Recueil 2002, str. I-5163.

⁽¹⁾ UL L 142, 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL C 229, 8.8.2013, str. 1.

ta uredba zagotoviti izčrpen seznam jasnih meril za določitev, kdaj se dve podjetji ali več znotraj iste države članice obravnavata(-jo) kot enotno podjetje. Komisija je izmed natančno določenih meril za opredelitev „povezanih podjetij“ v opredelitvi malih ali srednjih podjetij (MSP) iz Priporočila Komisije 2003/361/ES ⁽¹⁾ in Priloge I k Uredbi Komisije (ES) št. 800/2008 ⁽²⁾ izbrala merila, ki ustrezajo namenu te uredbe. S temi merili so javni organi že seznanjeni in bi jih bilo treba glede na področje uporabe te uredbe uporabljati za MSP in velika podjetja. Z navedenimi merili bi bilo treba zagotoviti, da se za uporabo pravila o pomoči *de minimis* skupina povezanih podjetij šteje za enotno podjetje, da pa se podjetja, ki med seboj nimajo nobene povezave razen dejstva, da so vsa neposredno povezana z istim javnim organom ali organi, ne obravnavajo kot podjetja, ki so povezana med seboj. Zato se upošteva posebni položaj podjetij, ki jih nadzira(-jo) isti javni organ(-i), ki lahko samostojno odloča(-jo).

- (5) Da bi se upoštevala povprečna majhna velikost podjetij, ki delujejo v sektorju cestnega tovornega prometa, je primerno določiti zgornjo mejo na 100 000 EUR za podjetja, ki opravljajo komercialni cestni tovorni prevoz. Zagotavljanje integriranih storitev, pri čemer je dejanski prevoz le en element, kot so selitvene storitve, poštna ali kurirske storitve ali storitve zbiranja ali obdelave odpadkov, se ne bi smelo šteti za prevozno storitev. Zaradi presežnih zmogljivosti v sektorju cestnega tovornega prometa ter ciljev prometne politike v zvezi s cestnimi zastoji in prevozom tovora bi bilo treba pomoč za nabavo vozil za prevoz tovora v podjetjih, ki opravljajo komercialni cestni tovorni prevoz, izključiti iz področja uporabe te uredbe. Glede na razvoj sektorja cestnega potniškega prometa ni več primerno, da se zanj uporablja nižja zgornja meja.
- (6) Ker v sektorjih primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva in ribogojstva veljajo posebni predpisi in ker obstaja možnost, da bi zneski pomoči, ki so manjši od zneskov, navedenih v tej uredbi, vseeno lahko izpolnili merila iz člena 107(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne bi smela uporabljati.
- (7) Na podlagi podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov ter nekmetijskih proizvodov bi se morala ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev

uporabljati za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Niti dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo, kot so žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc, niti prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne bi smele šteti za predelavo ali trženje.

- (8) Sodišče Evropske unije je odločilo, da države članice po tem, ko Unija izda predpise za vzpostavitev skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne smejo sprejeti nobenih ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme ⁽³⁾. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne bi smela uporabiti za podporo, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (9) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi. Zlasti se ne bi smela uporabljati za pomoč, s katero se financirata vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže v drugih državah članicah ali tretjih državah. Pomoč za kritje stroškov sodelovanja na sejmih, študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu v drugi državi članici ali tretji državi, se običajno ne šteje za izvozno pomoč.
- (10) Triletno obdobje, ki se upošteva za namene te uredbe, bi bilo treba oceniti za vsak primer posebej, tako da se pri vsaki novi dodelitvi pomoči *de minimis* upošteva skupni znesek pomoči *de minimis*, ki je bila dodeljena v zadevnem poslovnem letu ter v predhodnih dveh poslovnih letih.
- (11) Kadar podjetje opravlja dejavnost v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, kakor tudi v drugih sektorjih ali opravlja še druge dejavnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za te druge sektorje ali dejavnosti, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da dejavnosti na izključenih sektorjih nimajo koristi od pomoči *de minimis*. Isto načelo bi bilo treba uporabiti za podjetje, dejavno v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje *de minimis*. Če ni mogoče zagotoviti, da so dejavnosti v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L 214, 9.8.2008, str. 3).

⁽³⁾ Zadeva C-456/00, Francija proti Komisiji, Recueil 2002, str. I-11949.

- zgornje meje *de minimis*, deležne pomoči *de minimis* le do teh nižjih zgornjih mej, bi bilo treba uporabiti najnižjo zgornjo mejo za vse dejavnosti podjetja.
- (12) Ta uredba bi morala določiti pravila, ki bi onemogočila izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, kakor so določene v posebnih uredbah ali sklepih Komisije. Morala bi določiti tudi jasna pravila o kumulaciji, ki so enostavna za uporabo.
- (13) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep ne bi štel za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, in sicer iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi, na primer zato, ker je ukrep v skladu z načelom udeleženca v tržnem gospodarstvu ali ker ne vključuje prenosa državnih sredstev. Zlasti sredstva Unije, ki jih centralno upravlja Komisija in ki niso neposredno ali posredno pod nadzorom države članice, ne predstavljajo državnih pomoči in se jih ne bi smelo upoštevati pri ugotavljanju, ali se zadevna zgornja meja upošteva.
- (14) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati le za pomoč *de minimis*, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja („pregledna pomoč“). Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za nepovratna sredstva, subvencionirane obrestne mere, limitirane davčne oprostitve ali druge instrumente, ki določajo omejitve in tako zagotovijo, da se ustrezna zgornja meja ne preseže. Določitev omejitve pomeni, da mora država članica, dokler ni znan natančen znesek pomoči, predpostavljati, da je znesek enak omejitvi, ter tako zagotoviti, da več ukrepov pomoči skupaj ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi, in uporabiti pravila o kumulaciji.
- (15) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enak način izračuna. Za lažji izračun bi bilo treba zneske pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih nepovratnih sredstev, pretvoriti v njihov bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev preglednih vrst pomoči, ki niso nepovratna sredstva, ali pomoči, plačljivih v več obrokih, je treba uporabiti tržne obrestne mere, ki veljajo ob dodelitvi take pomoči. Za enotno, pregledno in enostavno uporabo pravil o državnih pomoči bi morale biti tržne obrestne mere, ki se uporabljajo za namene te uredbe, referenčne mere, kakor so opredeljene v Sporočilu Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ⁽¹⁾.
- (16) Pomoč v obliki posojil, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki posojil, bi se morala šteti za pregledno pomoč *de minimis*, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi tržnih obrestnih mer, ki so veljale ob dodelitvi pomoči. Za poenostavitev obravnavanja manjših kratkoročnih posojil naj se s to uredbo določi jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek kot tudi trajanje posojila. Na podlagi izkušenj Komisije se posojila, zavarovana z zavarovanjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in ne presegajo bodisi 1 000 000 EUR in petletnega trajanja bodisi 500 000 EUR in desetletnega trajanja, lahko štejejo za posojila, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje *de minimis*. Glede na težave, povezane z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.
- (17) Pomoč v obliki kapitalskih injekcij se ne bi smela šteti za pregledno pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala iz smernic o financiranju tveganja ⁽²⁾ se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevni ukrep zagotavlja kapital, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
- (18) Pomoč v obliki jamstev, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki jamstev, bi bilo treba šteti za pregledno, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije za ustrezno vrsto podjetja ⁽³⁾. Za poenostavitev obravnavanja kratkoročnih jamstev za zavarovanje do 80 % razmeroma majhnega posojila naj se s to uredbo določi jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek zadevnega posojila kot tudi trajanje jamstva. To pravilo se ne sme uporabljati v primeru jamstev za zadevne transakcije, ki niso posojila, kot je v primeru jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Kadar jamstvo ne presega 80 % zadevnega posojila in znesek jamstva hkrati ne presega 1 500 000 EUR ter trajanje jamstva obenem ne presega pet let, se lahko šteje za tako, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje *de minimis*. Enako velja, kadar jamstvo ne presega 80 % zadevnega posojila in znesek jamstva hkrati ne presega 750 000 EUR ter trajanje jamstva obenem ne presega deset let. Poleg tega lahko države članice za izračun bruto ekvivalenta jamstev uporabijo metodologijo, ki je

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6).

⁽²⁾ Smernice Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja (UL C 194, 18.8.2006, str. 2).

⁽³⁾ Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

bila Komisiji priglášena v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in ki jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza Obvestilu o poroštvih oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, pod pogojem, da se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe. Glede na težave, povezane z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.

- (19) Kadar se shema pomoči *de minimis* izvaja prek finančnih posrednikov, bi bilo treba zagotoviti, da ti ne prejmejo nobene državne pomoči. To se lahko na primer doseže tako, da se od finančnih posrednikov, ki so upravičeni do državnega jamstva, zahteva plačilo trgu primerne premije ali da vse ugodnosti v celoti prenesejo na končne upravičence oziroma da se zgornja meja pomoči *de minimis* in ostali pogoji iz te uredbe upoštevajo tudi na ravni posrednikov.
- (20) Po priglasitvi s strani države članice lahko Komisija preveri, ali ukrep, ki ni v obliki nepovratnih sredstev, posojila, jamstva, kapitalske injekcije ali ukrepa za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, vodi do bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko spadal na področje uporabe te uredbe.
- (21) Dolžnost Komisije je, da poskrbi za izpolnjevanje pravil o državni pomoči, države članice pa bi morale v skladu z načelom sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji olajšati izvajanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij za zagotovitev, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene enotnemu podjetju po pravilu *de minimis*, ne preseže splošne dopustne zgornje meje. Zato bi morale države članice pri dodeljevanju pomoči *de minimis* zadevno podjetje obvestiti o znesku dodeljene pomoči *de minimis* in navesti, da gre za pomoč *de minimis*, ter se pri tem izrecno sklicevati na to uredbo. Za zagotovitev, da se ne preseže ustrezna zgornja meja in da se zadosti pravilom o kumulaciji, je treba od držav članic zahtevati, da nadzorujejo odobreno pomoč. Za zadostitev tej obveznosti bi morala zadevna država članica pred dodelitvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis* na podlagi te uredbe ali drugih uredb *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo v zadevnem poslovnem letu in v predhodnih dveh poslovnih letih. Alternativno bi moralo biti mogoče, da država članica vzpostavi centralni register, ki vsebuje popolne informacije o dodeljeni pomoči *de minimis*, in preveri, da kakršna koli nova odobrena pomoč ne presega ustrezne zgornje meje.
- (22) Vsaka država članica bi morala pred dodelitvijo kakršne koli nove pomoči *de minimis* zagotoviti, da nova pomoč v navedeni državi članici ne bo preseгла zgornje meje pomoči *de minimis* ter da so izpolnjeni preostali pogoji iz te uredbe.

- (23) Glede na dosedanje izkušnje Komisije ter zlasti zaradi na splošno pogosto potrebnega ponovnega pregledovanja politike državne pomoči bi bilo treba obdobje uporabe te uredbe omejiti. Če se ta uredba po poteku veljavnosti ne podaljša, bi bilo treba državam članicam omogočiti šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi s pomočjo *de minimis* iz te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba velja za pomoč, dodeljeno podjetjem v vseh sektorjih, razen za:
- (a) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju ribištva in akvakulture, kakor ju zajema Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ⁽¹⁾;
- (b) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov;
- (c) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov, v primerih:
- (i) kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene oziroma količine takih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih je na trg dalo zadevno podjetje;
- (ii) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;
- (d) pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
- (e) pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 z dne 17. decembra 1999 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva (UL L 17, 21.1.2000, str. 22).

2. Če je podjetje dejavno v sektorjih iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 1 ter je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih, ali opravlja še druge dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe te uredbe, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, ne prejema pomoči *de minimis* v okviru te uredbe.

Člen 2

Opredeleitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode, navedene v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov akvakulture, ki jih ureja Uredba (ES) št. 104/2000;

(b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

(c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti na zalogi ali razstavljeni z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kakršen koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu ter vseh dejavnosti, s katerimi se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.

2. „Enotno podjetje“ za namene te uredbe pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

(a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;

(b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;

(c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;

(d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) prvega pododstavka preko enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Člen 3

Pomoč *de minimis*

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in so zato izvzeti iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje, določene v tej uredbi.

2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli enotnemu podjetju, ne sme presežati 200 000 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let.

Skupna pomoč *de minimis* na državo članico, dodeljena enotnemu podjetju, ki deluje v komercialnem cestnem tovornem prevozu, ne presega 100 000 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let. Pomoč *de minimis* se ne uporablja za nabavo vozil za cestni prevoz tovora.

3. Če podjetje opravlja komercialne cestne prevoze tovora in tudi druge dejavnosti, za katere se uporablja zgornja meja v višini 200 000 EUR, se zgornja meja v višini 200 000 EUR uporablja za to podjetje, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da korist za dejavnost cestnega tovornega prometa ne presega 100 000 EUR ter da se pomoč *de minimis* ne uporablja za nabavo vozil za cestni prevoz tovora.

4. Pomoč *de minimis* ne glede na datum plačila pomoči *de minimis* podjetju velja za dodeljeno takrat, ko se zakonska pravica do prejema pomoči dodeli podjetju v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim sistemom.

5. Zgornje meje, določene v odstavku 2, se uporabljajo ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali zastavljene cilje ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali le delno financira iz sredstev Unije. Obdobje treh poslovnih let se določi glede na poslovna leta, ki jih uporablja podjetje v zadevni državi članici.

6. Pomoč se za namene zgornjih mej, določenih v odstavku 2, izrazi v gotovinskih nepovratnih sredstvih. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Če se pomoč ne dodeli v obliki nepovratnih sredstev, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev.

Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo je imela ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob dodelitvi pomoči.

7. Če bi nova pomoč *de minimis* preseгла ustrezno zgornjo mejo iz odstavka 2, ta nova pomoč ne more izkoristiti ugodnosti iz te uredbe.

8. V primeru združitve ali pripojitve se vsa prejšnja pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženih v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč *de minimis* za novo ali prevzemno podjetje presega ustrezno zgornjo mejo. Pomoč *de minimis*, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali prevzemom, ostane zakonita.

9. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč *de minimis*, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki jo je koristilo, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč *de minimis* uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč *de minimis* dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Člen 4

Izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev

1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja („pregledna pomoč“).

2. Pomoč v obliki nepovratnih sredstev ali subvencionirane obrestne mere velja za pregledno pomoč *de minimis*.

3. Pomoč v obliki posojil velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:

(a) upravičenec ni v insolvenčnem postopku niti ne izpolnjuje v nacionalnem pravu določenih pogojev za uvedbo insolvenčnega postopka na predlog njegovih upnikov. V primeru večjih podjetij mora biti upravičenec v položaju, primerljivem kreditni oceni vsaj B-; in

(b) je posojilo zavarovano z zavarovanjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in posojilo znaša bodisi 1 000 000 EUR (oziroma 500 000 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni tovorni promet) za obdobje petih let bodisi 500 000 EUR (oziroma 250 000 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni tovorni promet) za obdobje desetih let; če je posojilo nižje od teh zneskov in/ali je dodeljeno za manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent tega posojila izračuna kot odgovarjajoči delež ustrezne zgornje meje iz člena 3(2); ali

(c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi referenčne obrestne mere, ki se je uporabljala ob njihovi dodelitvi.

4. Pomoč v obliki kapitalskih injekcij velja za pregledno pomoč *de minimis* samo, če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

5. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala se šteje za pregledno pomoč *de minimis* samo, če kapital za enotno podjetje ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

6. Pomoč v obliki jamstev se šteje za pregledno pomoč *de minimis*, če:

(a) upravičenec ni v insolvenčnem postopku niti ne izpolnjuje v nacionalnem pravu določenih pogojev za uvedbo insolvenčnega postopka na predlog njegovih upnikov. V primeru večjih podjetij mora biti upravičenec v položaju, primerljivem kreditni oceni vsaj B-; in

(b) jamstvo ne presega 80 % zadevnega posojila in bodisi jamstvo znaša 1 500 000 EUR (oziroma 750 000 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni tovorni promet) ter traja pet let bodisi jamstvo znaša 750 000 EUR (oziroma 375 000 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni tovorni promet) ter traja deset let; če je jamstvo nižje od teh zneskov in/ali traja manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent tega posojila izračuna kot odgovarjajoči delež ustrezne zgornje meje iz člena 3(2); ali

(c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije; ali

(d) je bila pred izvajanjem

(i) metodologija za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstva priglašena Komisiji v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza Obvestilu o poročitvah oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, in

(ii) se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.

7. Pomoč v obliki drugih instrumentov se šteje za pregledno pomoč *de minimis*, če instrument določa omejitve, ki zagotavlja, da se ustrezna zgornja meja ne preseže.

Člen 5

Kumulacija

1. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012⁽¹⁾ do zgornje meje, določene v navedeni uredbi. Lahko se kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami *de minimis* do ustrezne zgornje meje iz člena 3(2) te uredbe.

2. Pomoč *de minimis* se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, določen za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali sklepu Komisije. Pomoč *de minimis*, ki ni dodeljena za določene upravičene stroške ali je navedenim stroškom ni mogoče pripisati, se lahko kumulira z drugo državno pomočjo, dodeljeno na podlagi uredbe o skupinskih izjemah ali sklepa Komisije.

Člen 6

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju dodeliti pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo, ga pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči, izraženem v bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev, ter o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri čemer se izrecno sklicuje na to uredbo ter navede njen naslov in mesto objave v *Uradnem listu Evropske unije*. Če se pomoč *de minimis* dodeli v skladu s to uredbo različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru navedene sheme navedenim podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru navedene sheme. V tem primeru se s tem fiksnim zneskom določi, ali je bila dosežena zgornja meja iz člena 3(2). Preden država članica dodeli pomoč, mora pridobiti izjavo zadevnega podjetja v pisni ali elektronski obliki o vsej drugi pomoči *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb *de minimis* v predhodnih dveh poslovnih letih in v tekočem poslovnem letu.

2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vsej pomoči *de*

minimis, ki jo dodeljuje kateri koli organ v navedeni državi, se odstavek 1 preneha uporabljati od trenutka, ko register zajame obdobje treh poslovnih let.

3. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele po tem, ko preveri, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen zadevnemu podjetju, s tem ne bo presegel zgornjih mej iz člena 3(2) ter da so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe.

4. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Take evidence vsebujejo vse informacije, potrebne za dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 poslovnih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemi pomoči *de minimis* se hranijo 10 poslovnih let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru take sheme.

5. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, naj v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje, v smislu te uredbe in drugih uredb *de minimis*.

Člen 7

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje teh pogojev, Komisija presoja v skladu z ustreznim okvirom, smernicami, sporočili in obvestili.

2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 2. februarjem 2001 in 30. junijem 2007, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 69/2001, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.

3. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2007 in 30. junijem 2014, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 1998/2006, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.

4. Po prenehanju veljavnosti te uredbe vsaka shema pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, ostane predmet te uredbe še nadaljnjih šest mesecev.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena (UL L 114, 26.4.2012, str. 8).

*Člen 8***Začetek veljavnosti in obdobje uporabe**

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2014.

Uporablja se do 31. decembra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. decembra 2013

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO
